Activitate intensă, permanentă, pentru îndeplinirea prevederilor documentelor Conferinței pe țară

DESCOPERIREA ȘI PREGĂTIREA TINERELOR TALENTE, OBIECTIV PERMANENT ÎN SPORTUL DE PERFORMANȚĂ

Pornind de la prevederea Rezoluției Conferinței pe țară a mișcării sportive — „Realizarea unei pregătiri temeinice pentru Jocurile Olimpice și obținerea unor rezultate superioare reprezintă, așa cum menționează Mesajul, o obligație principală și totodată o datorie de onoare a mișcării sportive și slujitorilor ei. În acest scop, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, federațiile și cluburile sportive, organizațiile cu atribuții în domeniul sportului de performanță își vor concentra toate forțele în vederea asigurării unei participări de prestigiu la viitoarele Jocuri Olimpice" — întregul activ acționează consecvent, intens și pe multiple planuri pentru lărgirea bazei de masă a sportului de performanță, pentru intensificarea procesului instructiv-educativ și — implicit — pentru ridicarea pe trepte cît mai înalte a sportului de performanță din România socialistă.

În contactul permanent pe care redacția — prin intermediul reporterilor săi — îl are cu cluburile și asociațiile sportive, modul cum se muncește pentru realizarea acestor deziderate majore se află în prim-plan. Pagina de față își propune — și ea — să înfățișeze iubitorilor sportului strădaniile activiștilor, antrenorilor și sportivilor în acest domeniu.

Pornind de la principalul izvor al sportului nostru de performanță — școlile sportive — de la legătura ce trebuie să existe între ele și cluburi, abordînd apoi activitatea din cîteva cluburi studențești, precum și de la Farul Constanța și Dunărea Galați, club care și-a propus tocmai să aprofundeze contribuția adusă la dezvoltarea sportului școlar, reporterii noștri realizează o interesantă introspecție într-unul din domeniile pe care documentele Conferinței pun un accent deosebit.

La cluburile I. E. F. S., C. A. U. și C. N. U.

SÎNT NECESARE EFORTURI SPORITE PENTRU INSTRUIREA SPORTIVILOR LA NIVELUL CERINȚELOR

Însuflețiți de ideile mobilizatoare ale documentelor Conferinței pe țară a mișcării sportive, studenții, alături de toți ceilalți sportivi fruntași ai țării, se pregătesc cu rîvnă sporită pentru obținerea unor performanțe de valoare, pentru desăvîrșirea măiestriei. Ne-am convins de acest lucru într-o serie de discuții purtate recent cu factori de conducere, tehnicieni și sportivi de frunte ai celor trei cluburi studențești, I.E.F.S., Clubul Atletic Universitar și Clubul Nautic Universitar care înglobează, în mare parte, elita sportului de performanță universitar din Capitală.

Clubul Institutului de Educație Fizică și Sport, de mare tradiție în sportul nostru, ai cărui reprezentanți au obținut, în cei aproape 25 de ani de la înființarea sa numeroase performanțe de prestigiu, este și astăzi port-drapelul sportului studențesc : C.A.U. este considerată, pe bună dreptate, una dintre unitățile de frunte ale atletismului românesc, iar C.N.U. un club cu frumoase posibilități în sporturile nautice.

Încă din primele zile care au urmat Conferinței din februarie, hotărîrile și sarcinile reieșite din documentele elaborate și din Mesajul secretarului general al partidului au fost amplu dezbătute în cadrul Asociațiilor studenților comuniști, în cadrul fiecărei catedre și secții. Cu același prilej au fost discutate și aprobate planurile de dezvoltare ale celor trei unități pe perioada 1975—1980. Ca prim obiectiv s-a avut în vedere acordarea priorității disciplinelor olimpice, sportivilor fruntași desemnați să ne reprezinte în marea competiție ce se desfășoară sub semnul celor cinci cercuri olimpice.

Cele patru luni trecute de la lucrările Conferinței nu reprezintă un interval prea lung ; totuși, ne-am putut da seama dintr-o suită de rezultate — ce nu vor rămîne izolate, sîntem convinși — că cei mai buni studenți sportivi ai Capitalei tratează cu responsabilitate exigentele probleme ale pregătirii de înaltă performanță. Scrimerul **Petru Kuki** a devenit campion mondial de tineret, atleta **Dorina Cătineanu** este campioană europeană de sală la săritura în lungime, gimnasta **Paula Ioan**, trăgătorul **Nicolae Rotaru**, voleibalista **Carmen Puiu**, au reprezentat cu cinste culorile țării în confruntări internaționale. De subliniat că după 20 de ani echipa feminină de baschet a I.E.F.S. a intrat din nou în posesia titlului de campioană republicană. Atleții de la C.A.U. s-au numărat printre protagoniștii începutului de sezon : **Mihaela Loghin** a fost, cu 18,21 m, recordmană a țării la greutate, **Ștefan Lăzărescu** a fost despărțit, în două concursuri consecutive, de numai cîțiva centimetri de granița celor 8 metri, la lungime, **Lorand Török** se apropie, la înălțime, de 2,20 m. Acestea sînt rezultatele logice ale seriozității cu care atleții de la C.A.U., scrimerii, trăgătorii, baschetbalistele de la I.E.F.S., unii canotori și veliștii de la C.N.U. privesc procesul de instruire și participare în competiții la nivelul cerințelor sportului de azi. Rezultatele lor capătă o rezonanță sporită, cunoscînd faptul că cei mai mulți au făcut față, în același timp, și exigențelor profesionale, la cursurile de zi.

Lista acestor succese, contribuția acestor cluburi la întărirea loturilor reprezentative ar putea fi însă mult mai mare dacă și în alte secții s-ar munci într-un ritm asemănător. Sîntem convinși, de pildă, că echipa feminină de handbal, campioană a țării în 1973 și 1974, dar care nu a obținut decît o singură victorie în returul campionatului încheiat în mai 1975 (!) ar fi putut realiza rezultate la nivelul lotului de care dispune (patru jucătoare selecționate în lotul olimpic) dacă nu s-ar fi pregătit doar cîte 8 ore pe săptămînă, iar problema antrenorului ar fi avut o rezolvare mai inspirată. Nici echipa de polo (cu doi jucători selecționați în lotul reprezentativ) nu poate aspira la mai mult decît locurile IV—VI atîta timp cît se pregătește doar de 4 ori pe săptămînă, cîte 90 de minute. Surprinde, poate, absența din lista evidențierilor a cunoscutelor campioane Maria Kabat și Marlena Predescu, medaliate cu bronz la ultima ediție a C.M. de canotaj din 1974. La recentele campionate republicane de ambarcațiuni mici, ele au cîștigat proba de 2 f.c. dar evoluînd... în afară de concurs ! Dintr-o neglijență inadmisibilă a antrenorilor T. Larion și Gh. Ispas ele nu au avut dreptul participării oficiale în competiție.

Nu este însă singura deficiență din cadrul unei secții, de la care lotul olimpic așteaptă elemente cît mai bine pregătite. La o ședință de analiză care a avut loc în luna mai au fost dezvăluite lipsuri serioase în planurile de pregătire, ca și existența unei atmosfere nesănătoase în relațiile dintre antrenori și sportivi. Minusuri în munca educativă, datorate în bună măsură lipsei de tact a antrenorului VI. Agarici, subminează și rezultatele poloiștilor.

Apreciind eforturile colective care țintesc ridicarea sportului studențesc din Capitală la îndemnurile și sarcinile reieșite din documentele Conferinței pe țară a mișcării sportive și consemnînd o serie de frumoase realizări ale celor 3 unități, credem că există toate condițiile — elemente talentate, de perspectivă, tehnicieni dintre cei mai renumiți — pentru ca la J.O. de la Montreal delegația olimpică a României să aibă în componență cît mai mulți sportivi studenți, iar rezultatele lor să fie la înălțimea așteptărilor. Sîntem convinși că împlinirea acestui deziderat stă în puterile celor trei colective sportive studențești bucureștene.

Adrian VASILIU
Vladimir MORARU

MICUL PERFORMER ȘI MARILE OBLIGAȚII ÎN DEPLINA LUI FORMARE

În documentele Conferinței pe țară a mișcării sportive este subliniată necesitatea sporirii eforturilor cluburilor și asociațiilor sportive în vederea afirmării și promovării talentelor.

Ideea de promovare implică existența unor legături între unitățile care formează, care cresc sportivii, între pepiniere, deci, și „beneficiarii" de ultimă instanță ai investițiilor făcute, cluburile sau asociațiile sportive. Cu puține excepții, întîlnite în general la cluburi puternice, cu secții de seniori și juniori, un sportiv nu-și consumă întreaga carieră la o singură unitate sportivă. În unele cazuri acest lucru este chiar imposibil, avînd în vedere schimbările ce intervin în viața particulară o dată cu încheierea școlii, care coincide, pe plan sportiv, cu terminarea junioratului.

Marele rezervor al sportului de performanță îl constituie, la noi — așa și trebuie — școlile sportive, care înglobează majoritatea tineretului școlar sportiv. Într-o schemă ideală a formării unui sportiv de performanță (școala generală sau liceu — școală sportivă — club sau asociație sportivă) locul școlii sportive este intermediar, dar în realitate, în multe cazuri, procesul începe abia aici, în grupele de inițiere sau începători.

Deși legătura dintre școala sportivă și școala de bază este și ea foarte importantă, să vedem care sînt relațiile dintre școala sportivă și club. La ce nivel se situează în momentul de față legătura dintre club și școala sportivă ? Ce eficiență are ea ?

Discuțiile purtate cu mai mulți directori de școli sportive din București și din țară ne-au relevat unele aspecte ale acestei legături care nu poate fi numită, la această oră, de colaborare, deoarece ea există, în marea majoritate a cazurilor, într-un singur sens, de la școala sportivă spre club sau asociație. Adesea, promovarea tineretului, trecerea lui la o unitate puternică sau specializată — de seniori — se face în virtutea inerției, și înseamnă, de fapt, trecerea de la juniorat la seniorat a sportivului. Cluburile nu fac aproape nici un efort în această direcție, știind că *„tot la noi vine, oricum"* ele... așteaptă sportivul. Este adevărat, menirea școlii sportive este să formeze și să furnizeze performeri, dar firesc și echitabil ar fi ca și cel ce beneficiază de produsul muncii altora să fie interesat nu numai în a-l obține și nu numai la sfîrșit, cînd rodul e copt.

Cu puține excepții — între care amintim legăturile Școlii sportive nr. 2 din București (director *C. Popescu*) cu cluburile Dinamo și Steaua interesate în transferul vîrfurilor sportive ale școlii, sau cu Universitatea (handbal), Progresul și Politehnica (baschet) — toți cei chestionați s-au arătat nesatisfăcuți de relațiile existente între școlile pe care le conduc și cluburile mari din orașele respective. *(C. Savinescu*, Șc. sp. Piatra Neamț : *„Colaborarea e într-un singur sens — noi dăm sportivi !"*, *C. Păcuraru*, Șc. sp. Olimpia Craiova : *„Cluburile nu se interesează, sportivii le vin pentru că la terminarea școlii nu au unde să se ducă")*. Aceleași cuvinte le-au rostit și *I. Vulcăneanu* (Șc. sp. Brașovia — Brașov) și *G. Călinescu* (Șc. sp. Gloria Arad). Mai mult, ni s-a semnalat o situație oarecum bizară : școlile sportive plătesc chirie pentru folosirea bazelor și instalațiilor sportive aparținînd cluburilor cărora le furnizează sportivi ! ! (G. Călinescu : *„Am plătit chirie pentru că luptătorii noștri s-au antrenat în sala Clubului orășenesc Arad, deși cinci sportivi ai școlii au făcut parte, în meciurile de campionat, din echipa clubului orășenesc ! Cu alte cuvinte, noi le dăm sportivi, dar plătim și chirie !..."*).

Rezolvarea acestei situații anormale este, credem, destul de simplă și nu cere eforturi prea mari. Afirmarea și promovarea talentelor sportive impune o colaborare pe multiple planuri între factorii care acționează, de-a lungul timpului, asupra sportivului pentru desăvîrșirea măiestriei sale. Este o datorie morală a cluburilor să intervină în procesul de instruire și educație înainte ca „speranța" să se afle în pragul transferului. Asistența antrenorilor de la cluburi, urmărirea evoluției în timp a elevului sportiv, chemarea în taberele de pregătire ale cluburilor a cîtorva elemente ale școlilor sportive, ajutor material, folosirea, prin sistemul dublei legitimări, a școlarilor în echipele clubului — iată cîteva modalități de stimulare și cointeresare a celor ce vor deveni mai tîrziu membri ai clubului. O rezolvare echitabilă și a problemei bazei materiale impune, socotim, nu numai o scutire a plății chiriilor de către școlile sportive, ci mai mult, punerea la dispoziție a terenurilor și instalațiilor celor care lucrează, de fapt, în perspectivă, pentru club.

Eforturile în afirmarea și promovarea talentelor sportive trebuie făcute de ambele părți. Atunci poate fi vorba, într-adevăr, de colaborare, atunci totul ar fi mai ușor, iar drumul „speranței" spre împlinire mai drept.

M. VLADIMIR

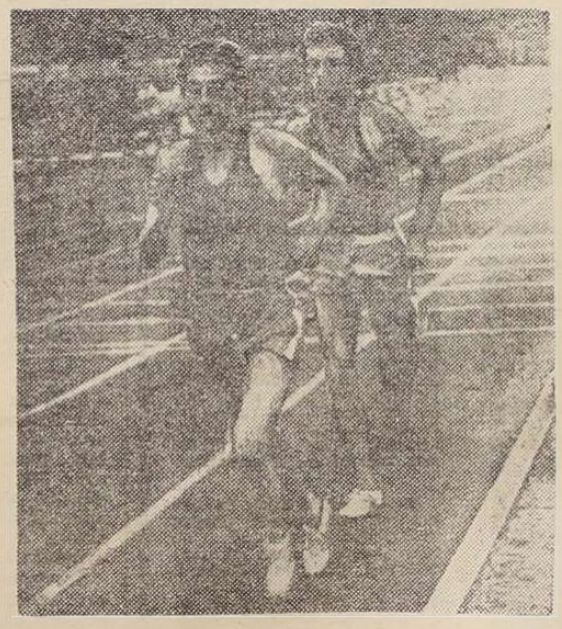

Secția de atletism a clubului constănțean se mîndrește cu rezultatele unora dintre membrii săi. Doi dintre aceștia, Ilie Floroiu și Stelian Marcu au realizat în ultimii ani performanțe remarcabile. Subliniem în mod special activitatea lui Ilie Floroiu, primul dintre fondiștii români care a reușit să ocupe un loc între primii șase clasați la un campionat european.

LA FARUL CONSTANȚA, PREOCUPĂRI MAJORE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA REZULTATELOR

Conferința pe țară a mișcării sportive, a stabilit căile și metodele pentru dezvoltarea la un nivel superior a sportului din țara noastră.

Conducerea clubului constănțean Farul (președinte **Gh. Borcea**) a trecut la întocmirea unui plan de măsuri privind activitatea sportivă de performanță. S-au prelucrat, la nivelul tuturor secțiilor, sarcinile ce decurg din documentele Conferinței pe țară a mișcării sportive, stabilindu-se totodată ca antrenorii să urmărească îndeaproape activitatea complexă a sportivilor.

O mai mare atenție se acordă modului în care fiecare sportiv participă la procesul de producție. În acest sens au fost stabilite contacte directe cu întreprinderile și școlile în care aceștia își desfășoară activitatea profesională, cu ajutorul conducerii cluburilor și al unor membri ai consiliului. Paralel se urmărește intensificarea muncii de educație.

Conducerea clubului și sectorul tehnic au elaborat un regulament, pe care l-au supus aprobării Inspectoratului școlar județean Constanța, în vederea transformării selecției într-o activitate organizată. În asemenea acțiuni au fost angrenați 1 200 de elevi, număr totuși insuficient în raport cu cel al elevilor din orașul și județul Constanța. Clubul are, de altfel, în patronare cîteva unități școlare pe care le dorește pepiniere ale secțiilor sale de performanță. Celor mai buni sportivi li s-au asigurat posibilități de pregătire superioară. Totodată au fost date în folosință noi săli de antrenament pentru box (juniori) și scrimă, un teren de tenis și unul de baschet.

În cele 8 secții de performanță lucrează 16 antrenori bine cotați în disciplinele respective, dintre care amintim pe **Ion Velicu** (atletism), **Adrian Teodorescu** (box), **Matei Stănci** și **Olga Ghițulescu** (gimnastică), **Constantin Ofițerescu** (lupte), **Mihai Echimenco** (scrimă) și **Ion Cristian** (volei), majoritatea avînd sportivi nominalizați pentru Olimpiada de la Montreal.

Cu acești sportivi și cu cei în perspectiva de a putea fi nominalizați, s-a lucrat intens după un program stabilit de către federațiile de resort, o serie de rezultate fiind concludente în acest sens.

Dintre acestea subliniem pe cele realizate de atletul Ilie Floroiu, scrimera Elena Pricop, boxerii Ibrahim Faredin și Ilie Dascălu, sau voleibalistele Maria Enache-Cenger și Luxa Racoviță.

Iată, deci, cum eforturile antrenorilor și sportivilor de la Farul se înscriu pe linia ridicării necontenite a sportului de performanță, astfel ca Litoralul nostru să fie reprezentat cu cinste de un număr cît mai mare de performeri în întrecerile internaționale și mai ales la cele olimpice.

Cornel POPA, coresp. județean

INIȚIATIVĂ VALOROASĂ LA GALAȚI

La puțină vreme după ce hocheiul a început să prindă rădăcini în orașul de la Dunăre, orele de activitate sportivă și chiar orele de educație fizică ale elevilor școlilor generale de lîngă patinoar au început să se desfășoare pe gheață, inițiindu-i pe copii în tainele jocului. Așa s-a ajuns ca într-un timp relativ scurt să existe astăzi rezerve însemnate de juniori talentați.

De curînd, inițiativa organelor sportive gălățene a fost extinsă și la alte discipline. Credem că ea merită să fie popularizată și însușită și de alții.

Existînd asigurată o permanentă colaborare între CJEFS, inspectoratul de învățămînt și conducerea școlilor, s-a reușit ca un mare număr de elevi ai școlilor generale plasate în apropierea unor baze sportive să-și desfășoare aici orele de activitate sportivă. Astfel, în sălile de antrenament „Dunărea" elevii sînt inițiați în tainele luptelor și boxului ; în cadrul complexelor școlare C.S.G. și I.R.E.G. (unde învață peste 8 000 de elevi), s-au amenajat două săli pentru lupte, clubul Dunărea asigurînd cadrele de specialitate ; în sala Box-clubului au acces elevii din cele trei Țigline ; pista de atletism de la stadionul Dunărea, sala de scrimă de la Palatul Sporturilor, baza nautică de la lacul Catușa au fost puse la dispoziția elevilor din cartierele Țiglinei și Dunărea. De notat că de inițierea elevilor se ocupă cele mai bune cadre ale secțiilor de performanță, iar elevii vin însoțiți de profesorii lor.

Se asigură, astfel, posibilitatea depistării și îndrumării spre sportul de performanță a elevilor cu calități deosebite.

Deocamdată, acțiunea este în faza de experimentare, dar văzînd la față locului bucuria cu care ea a fost primită avem certitudinea permanentizării sale.

Telemac SIRIOPOL
coresp. județean